

امت (جا.ش)

امت (جا.ش) نوع تکامل یافته‌ی جامعه مسلمان و مؤمن است که عقل کل بر آن حاکم بوده و ولایت عالمان ربانی معصوم (امام) یا نایب او، مقبول بوده و امر او نافذ است. پس از ظهور و نیز هنگام ظهور امام مهدی، امت تام و کامل شکل می‌گیرد. امام امت، امام مهدی، کتاب امت، قرآن و مریم آنان عدالت، فضیلت و عشق است. در عصر غیبت، فقیه جامع الشرایط، حاکمیت دارد. او (امام و فقیه) جامعه را با تعظیم شعایر به سمت امت شدن سوق می‌دهد.

در یک امت، آزادی اندیشه و اجتهاد وجود دارد. همچنین اقلیت مذهبی و دینی و خداناباوران هم می‌توانند وجود داشته باشند و محترمانه زندگی کنند. دشمنی و دسیسه، زورگویی و زیرپانهای احکام الله و ابراز حسابت در امت ممنوع و اجرای احکام الله (فقه شیعه‌ی جعفری) در آن رایج و مقبول است.

در امت کامل، عشق به حق تعالی چنان در میان مردمان جاری و ساری است که هر گونه خودخواهی رخت بر می‌بنند و چنان بهشتی در زمین بوجود می‌آید و چنان زمین به قدموم مومنان مباراک می‌کند که خود را در اختیار ایشان می‌گذارد. اولین کاری که امام می‌کند اقامه‌ی نماز یعنی عشقبازی با خداست. امت شعبه‌ای از بهشت در کره‌ی خاک است. طلوع مهر زمانی است که امت مهدوی در حال تشکیل است.

توضیح بیشتر

نسبت جامعه با امت، مانند نسبت همچ رعاع (هرزه پویان) با متعلم علی سبیل نجات (آنکه در راه کسب فضیلت است) و عالمان ربانی است.